

SPRAVODAJKA

SLOVENSKEJ MYKOLOGICKEJ SPOLOČNOSTI

číslo 40

december 2012

ROZŠÍRTE SI SVOJE VEDOMOSTI

Kuriatka a lieviky	P. Lizoň	3
Najväčšie kuriatko na svete		4
Lievikovec kyjakovitý		4
Dvojník tanečnice poľnej		10

BIODIVERZITA HÚB SLOVENSKA

Súhrny referátov zo seminára Biodiverzita húb Slovenska 12		5
--	--	---

INFORMAČNÝ SERVIS

Aktivity Slovenskej mykologickej spoločnosti plánované v roku 2013		2
Nová literatúra	P. Lizoň	
Prehľad húb strednej Európy		10
Huby Sarnej skaly v poľskom Tatranskom národnom parku		11

Aktivity Slovenskej mykologickej spoločnosti plánované v roku 2013

12. február	výročná členská schôdza
marec – sept.	prednášky
apríl	otvorenie lesa
máj – nov.	hubárska poradňa v Slov. národnom múzeu
jún	13. jarné stretnutie českých a slovenských mykológov (Morava)
júl-august	prieskum mykoflóry CHKO Horná Orava
júl-august	prieskum mykoflóry CHKO Štiavnické vrchy
29.-31. aug.	3. česko-slovenská vedecká mykologická konferencia (Olomouc)
september	výstava húb v Slov. národnom múzeu
november	zatvorenie lesa
3. december	seminar Biodiverzita húb Slovenska 13

- prednášky sa budú konať v objavovni Slovenského národného múzea (Bratislava, Vajanského nábrežie 2, 3. poschodie)
- seminár sa bude konať v prednáškovej sále Botanického ústavu SAV (Bratislava, Dúbravská cesta 9, prízemie)
- viac informácií o akciách SMS poskytnie tajomníčka SMS dr. Ivona Kautmanová (botanika@snm.sk, 02/59349/136)

Kuriatka a lieviky

Pavel Lizoň

Zoznam uverejnených mien v rodoch kuriatko (*Cantharellus*) a lievik (*Craterellus*) je podľa Index Fungorum bohatý a pre tých, ktorí sa snažia identifikovať takéto huby určite mäťúci. Samozrejme, počet európskych zástupcov nie je veľký, ale aj tak ich rozlišovanie pôsobí niekedy problémy. Zo Slovenska sa uvádza tradične 1 druh lievika a 7¹, resp. 9² taxónov kuriatok.

Kuriatka (*Cantharellus*) charakterizujú pomerne mäsité plodnice, spravidla v žltých a oranžových farbách, zriedkavo s fialovými alebo sivými odtieňmi (*C. melanoxeros*), žilkovité hyménium a zretelný pevný hlúbik. Plodnice lievikov (*Craterellus*) sú naopak tenko mäsité až chrupkovité, sivé, hnedé, iba zriedkavo žiarivejšie sfarbené (*C. lutescens*), hyménium je hladké až vráskovité. Ako ukázali molekulárne štúdie, niektoré druhy tradične uvádzané v rode *Cantharellus* majú svoje miesto v rode *Craterellus* (ako napr. kuriatko lievikovité a kuriatko žltohnedé).

Aby sme našim čitateľom uľahčili hubársky život, uvádzame kľúč na určovanie kuriatkovitých húb, ktorý v októbrovom čísle časopisu Field Mycology uverejnil Geoffrey Kibby³.

- 1a Klobúk sivý, čierny, sivohnedý až hnedý 2
- 1b Klobúk biely až žltý alebo oranžový alebo s fialovým odtieňom 6
- 2a Klobúk sivý, sivo-čierny až sivohnedý, hlúbik viac-menej rovnako sfarbený 3
- 2b Klobúk žltohnedý, umbrovohnedý, červenkastohnedý, hlúbik žltý
- 3a Plodnica trúbkovitá, rúrkovitá, vonnútri tmavosivá až čierna, hladká alebo trocha šupinkatá, zvonka bledšie popolavosivá a iba nepatrne žilkovaná
lievik trúbkovitý, *Craterellus cornucopioides*
- 3b Plodnica s výrazne žilkovitým alebo lupeňovitým hymenoforom 4
- 4a Klobúk na temene vtlačený až lievikovitý, tmavo sivočierny, v dospelosti v strede s dierou, hyménium výrazne žilkovito vráskovité, bledo popolavosivé kuriatko sivé, (*Cantharellus c.*, *Pseudocraterellus c.*) *Craterellus cinereus*
- 4b Klobúk so zvlhnutým až kučeravým okrajom, bledo sivohnedý, žltohnedý, hyménium vráskovité a žilkovité, bledosivé
lievik kučeravý, (*Pseudocraterellus sinuosus*) *Craterellus undulatus*
- 5a Hyménium výrazne vráskovité, vrásky vidlicovito rozkonárené, sivožlté, žltohnedé, hlúbik žltý

¹ Zoznam nižších a vyšších rastlín Slovenska, 1998

² www.nahuby.sk, 2012

³ Field Mycol. 13/4: 111-117, 2012

- kuriatko lievikovité, (*Cantharellus t.*, *C. infundibuliformis*) ***Craterellus tubaeformis***
- 5b Hyménium takmer hladké, žiarivo šafranovožlté, hlúbik zlatožltý
kuriatko žltohnedé, (*Cantharellus l.*, *C. aurora.*) ***Craterellus lutescens***
- 6a Plodnica s lilavým, fialovým alebo svetlofialovým odtieňom na klobúku alebo hyméniu 7
- 6b Plodnica s bielym, žltým, oranžovým až takmer ružovým odtieňom 8
- 7a Klobúk pokrytý lilavo svetlofialovou jemnou plsťou, hyménium žlté, dužina poranením (poškrabaním) hrdzavožltne
kuriatko ametystové, ***Cantharellus amethysteus***
- 7b Klobúk sivookrový až okrový, hyménium bledo sivofialové, dužina po poranení černie
kuriatko černejšie, ***Cantharellus melanoxeros***
- 8a Klobúk biely až krémový alebo bledookrový 9
- 8b Klobúk žltkovožltý, oranžový, marhuľovooranžový 10
- 9a Klobúk a hyménium bledo slonovobiele, všetky časti plodnice po poranení žltohrdzavejú
kuriatko hrdzavejšie, ***Cantharellus ferruginascens***
- 9b Klobúk biely až krémový, hyménium biele až žltkasté, dužina po poranení nehrdzavie
kuriatko bledé, ***Cantharellus pallens***
- 10a Plodnica stredne veľká až veľká (4-15 cm široká), mäsitá a robustná, klobúk a hyménium žiarivo žltkovožlté
kuriatko jedlé, ***Cantharellus cibarius***
- 10b Plodnica malá (1,5-4,5 cm široká), útla, klobúk žiarivo oranžový, hyménium bledo ružovkastooranžové
kuriatko oranžové, ***Cantharellus friesii***

Najväčšie kuriatko na svete

opísali v roku 2008 David Arora (etnomykológ, Santa Cruz) a Susie M. Dunham (Oregon State University, Corvallis)⁴ Kuriatko *Cantharellus californicus* má plodnice široké 8–30 cm (i viac!) o hmotnosti až 1 kg. Rastie pod dubmi (*Quercus agrifolia*, ai.) na pacifickom pobreží Kalifornie. Je blízko príbuzné kuriatku *Cantharellus formosus*, ktoré rastie tiež v tejto časti USA.

Lievikovec kyjakovitý (*Gomphus clavatus*)

má tiež, ako kuriatka a lieviky, žilkovitý hymenofor. Patrí však do osobitnej skupiny Gomphales a má bližšie príbuzenské vzťahy k hadovkovitým a hviezdovkovitým hubám.

⁴ Economic Botany 62/3: 381, 2008; toto číslo časopisu bolo venované etnomykológiej problematike

Súhrny referátov zo seminára Biodiverzita húb Slovenska 12⁵

Príspevok k poznaniu fytopatogénnych húb čeľade Albuginaceae (Peronosporomycetes) na Slovensku

Kamila Bacigálová, Jana Petrydesová, Botanický ústav SAV, Dúbravská cesta 9, 845 23 Bratislava, kamila.bacigalova@savba.sk, jana.petrydesova@savba.sk

Mikroskopické huby čeľade Albuginaceae sú obligátne biotrofné parazity dvojkličnolistových rastlín. Niektoré sú hospodársky významné (napr. *Albugo candida*), pretože spôsobujú ochorenie známe ako „biela hrdza“ na poľnohospodársky významných plodinách (napr. repka olejná). Albuginaceae patria u nás k málo preštudovanej skupine mikroskopických húb. V príspevku informujeme o druhovom spektre čeľade Albuginaceae a ich hostiteľských rastlinách na Slovensku. Na základe chorologických štúdií a najmä anatomicko-morfologických znakov oospór podľa najnovšej taxonomickej a nomenklatorickej revízie rodu *Albugo*, sme zistili výskyt 5 druhov (*Albugo candida*, *Wilsoniana bliti*, *W. portulacae*, *Pustula spinulosa* a *P. tragopogonis*). [príspevok je súčasťou projektu VEGA 2/0106/10]

Revízia výskytu niektorých bielych rýdzikov (Lactarius) na Slovensku na základe herbárového materiálu

Miroslav Caboň¹, Slavomír Adamčík², ¹ Univerzita Komenského v Bratislave, Prírodovedecká fakulta, miroslav.cabon@gmail.com; ² Botanický ústav SAV, Dúbravská cesta 9, 845 23 Bratislava, slavomir.adamcik@savba.sk

Rýdziky s bielym klobúkom a bielym mliekom sú ľahko odlišiteľnou skupinou, z nich r. korenistý (*Lactarius piperatus*) a r. plstnatý (*L. vellereus*) patria medzi známe huby. Revízia položiek z herbárov Prírodovedného múzea SNM a Botanického ústavu SAV ukázala, že tieto dva druhy sú často zamieňané za ich dvojníky r. zelenejúci (*L. glaucescens*) a rýdzik *L. bertillonii*. Vzhľadom na jednoznačné makromorfologické znaky r. osikového (*L. controversus*), je tento druh len málo zamieňaný. V príspevku komentujeme výsledky revízie a známy výskyt bielych rýdzikov na Slovensku.

Rod Parasola (Psathyrellaceae) na Slovensku

Ján Červenka, Starhradská 6, 851 05 Bratislava, jancervenka.mail@gmail.com

Výsledkom molekulárnych štúdií bolo rozdelenie hnojníkov - *Coprinus* s. l. do štyroch samostatných rodov. Z čeľade Coprinaceae boli zároveň tri z nich – *Parasola*, *Coprinellus* a *Coprinopsis* preradené do čeľade Psathyrellaceae. Z nich druhovo najmenej početný rod *Parasola* má na Slovensku deväť zástupcov. Ešte

⁵ 4. december 2012, Botanický ústav SAV, Bratislava

ako staršie kombinácie boli u nás publikované len štyri druhy – *Parasola auricoma*, *P. conopilus*, *P. lactea* a *P. plicatilis*. Novými pre SR sú druhy *Parasola hercules*, *P. kuehneri*, *P. megasperma*, *P. misera* a *P. schroeteri*. Autor príspevku sa opiera o najnovšiu taxonomickú revíziu v tomto rode.

Boletus spretus – nový druh pre Slovensko

Ján Červenka¹, Michal Mikšík² a Emília Smiková³, ¹Starhradská 6, 851 05 Bratislava, jancervenka.mail@gmail.com; ²Lečkova 1521/15, 149 00 Praha 4, michal.miksik@gmail.com; ³Sklárska 54, 987 01 Poltár, pavolsmik@gmail.com

Extrémne teplé a suché letá v posledných rokoch posúvajú hranicu výskytu mnohých teplomilných druhov húb ďalej na sever. Dôkazom toho je aj opakovaný výskyt mediteránneho druhu hríba – *Boletus spretus* Bertèa začiatkom augusta 2011 a koncom júla 2012 v dubovom lese neďaleko Poltára na južnom Slovensku. Druh bol doteraz známy z Grécka, Francúzska, Talianska, Španielska a z ostrovov v Stredozemnom mori – Korziky, Malorky a Sardínie. Slovensko je tak pravdepodobne najsevernejšou krajinou jeho výskytu v Európe.

Čo (ne)vieme o rode *Melanoleuca*

Ondrej Ďuriška¹, Soňa Jančovičová¹, Michal Tomšovský², ¹Univerzita Komenského v Bratislave, Prírodovedecká fakulta, Katedra botaniky, Révová 39, 811 02 Bratislava, tajfun21@yahoo.com, sona.jancovicova@fns.uniba.sk; ²Mendelova Univerzita v Brně, Lesnícká a dřevařská fakulta, Zemědělská 3, 613 00 Brno, Česká rep.

Melanoleuca predstavuje relatívne ľahko určiteľný rod bazídiových húb (Basidiomycota, Agaricales, Tricholomataceae). Druhovú determináciu je však zložitá, pretože rozdiely v mikromorfologických znakoch, ktorými sa mnohé druhy odlišujú, sú nevýrazné a druhovo málo špecifické. Od roku 2012 prebieha o tomto taxonomicky komplikovanom rode projekt, ktorý popri štúdiu anatomicko-morfologických znakov využíva aj štúdium sekvencií DNA. V príspevku daný projekt stručne predstavujeme a informujeme o priebehu jeho riešenia [finančne je zastrešený agentúrou APVV SK-CZ-0052-11].

Niekoľko koprofilných húb nových pre územie Slovenska

Stanislav Glejdura, Technická univerzita vo Zvolene, Fakulta ekológie a environmentalistiky, Katedra aplikovanej ekológie, T. G. Masaryka 14, 960 53 Zvolen, glejdura@gmail.com

Autor oboznamuje o 4 dosiaľ nepublikovaných trusových druhoch z rodov *Ascobolus*, *Coprotus*, *Pseudombrophila* a *Spooneromyces*. Niektoré druhy boli zbierané priamo v teréne, ostatné boli dopestované vo vlhkej komôrke v mesiacoch júl-august v exteriéri pri normálnom striedaní teplôt a prístupe denného svetla. Príspevok je doplnený mikrofotografiami determinačne podstatných znakov. [práca je súčasťou riešenia projektu VEGA 1/1190/12]

Zaujímavé nálezy húb zo Stolických vrchov

Stanislav Glejdura¹, Soňa Jančovičová², ¹Technická univerzita vo Zvolene, Fakulta ekológie a environmentalistiky, Katedra aplikovanej ekológie, T. G. Masaryka 14, 960 53 Zvolen, glejdura@gmail.com; ²Univerzita Komenského v Bratislave, Prírodovedecká fakulta, Katedra botaniky, Révová 39, 811 02 Bratislava, sona.jancovicova@fns.uniba.sk

Stolické vrchy, nachádzajúce sa vo východnej časti stredného Slovenska, sa vďaka rôznorodým prírodným podmienkam a záujmu mykológov vyznačujú vysokou diverzitou húb. V súčasnosti je z tohto územia (najmä z masívu Kohúta a priľahlých území) doložených takmer 900 druhov makromycétov (väčšina z nich v osobnom herbári prvého autora). Systematický výskum sa začal na konci 90-tych rokov 20. storočia a dosiaľ intenzívne pokračuje. V roku 2012 sa uskutočnilo viacero jedno- až viacdenných terénnych exkurzií vrátane jednej s medzinárodnou účasťou a názvom „Mykologický výskum Stolických vrchov 2012“. V príspevku predstavujeme 18 najzaujímavejších nálezov makromycétov uplynulej sezóny, napr. *Ascobolus xylophilus*, ktorého výskyt na Slovensku sme potvrdili po 12 rokoch, resp. *Tectella patellaris*, ktorú dosiaľ poznáme len z troch slovenských lokalít. Z ďalších zistených druhov sú niektoré prvonálezmi pre Slovensko. [informácie obsiahnuté v príspevku sme získali vďaka projektom VEGA 2/0028/11, VEGA 1/1190/12 a APVV SK-CZ-0052-11]

Príspevok k poznaniu lišajníkov Cerovej vrchoviny

Anna Guttová¹, Zuzana Fačkovcová², ¹Botanický ústav SAV, Dúbravská cesta 9, 845 23 Bratislava anna.guttova@savba.sk; ²Katedra botaniky, PríF UK, Révova 39, Bratislava, fackovcova.z@gmail.com

Cerová vrchovina ponúka pestrú škálu biotopov pre lišajníky, ako epifytické (viac ako 60% územia Chránenej krajinnnej oblasti je zalesnená), tak i skalné a terestrické druhy. V príspevku prezentujeme predbežné výsledky lichenologického výskumu v Cerovej vrchovine, ktorého cieľom je doplniť informácie o rozmanitosti tunajších lišajníkov. V súčasnosti máme k dispozícii publikované nálezy z 19. storočia (H. Lojka) a 20. storočia (G. Timkó, F. Fóris). Dosiaľ najviac údajov pochádza od I. Pišúta (terénne exkurzie v rokoch 1956, 1963, 1965, 1966, 1978 a 1987). Predstavujeme nálezy z Hajnáčky, Steblovej skaly, Belinských skál a Sovieho hradu. Podrobnejšie komentujeme druhy *Diploicia canescens*, *Dirina stenhammari*, *Rhizoplaca chrysoleuca*, ako významné prvky slovenskej lichenoflóry a druh *Leptogium magnussonii*, ktorý sa dosiaľ z územia Slovenska neudával. [prezentácia je súčasťou projektu VEGA 2/0071/10]

Tri vzácne žezlovky nájdené u našich severných susedov a iné zaujímavé údaje o týchto hubách za posledné obdobie

Václav Kautman, Bratislava, vkautman@post.sk

Cordyceps bifusispora, *Ophiocordyceps forquignoni* a *Ophiocordyceps stylophora* parazitujúce na hmyze sa našli na lokalitách v bezprostrednej blízkosti územia Slovenska. Vzhľadom na ekológiu týchto druhov na lokalitách, ktoré mal autor možnosť navštíviť, je predpoklad ich výskytu na Slovensku. Pripojené sú aj iné zaujímavé nálezy a poznatky z ekológie žezloviek.

Poznámky k výskytu druhov rodu *Beauveria* na Slovensku

Ivona Kautmanová¹, Marek Barta², Eva Krascšenitzová³, Milan Kozánek³,

¹ Slovenské národné múzeum – Prírodovedné múzeum, Vajanského nábr. 2, 810 06 Bratislava, botanika@snm.sk; ² Arborétum Mlyňany SAV, Vieska nad Žitavou; ³ Ústav zoológie SAV, Bratislava

V rámci projektu zameraného na monitorovanie biologických nepriateľov lykožrúta smrekového a možností ich využitia v biologickom boji proti tomuto škodcovi, prebiehal v roku 2012 odber imág lykožrútov infikovaných parazitickými hubami v rôznych územiach Slovenska. Medzi najvýznamnejších mykopatogénov patrí druh *Beauveria bassiana* s.l., ktorá napáda široké spektrum hmyzu. V posledných rokoch rôzni autori vďaka molekulárnym analýzám odhalili okrem dvoch najčastejších druhov *B. bassiana* a *B. brongniartii* a ďalších štyroch zriedkavých – *B. amorpha*, *B. caledonica*, *B. malawiensis* a *B. vermiconia* šesť ďalších dobre podporených nových molekulárných druhov. V rámci prezentovaného výskumu boli vzorky húb odobraté na území Slovenska a prevedené do kultúr, podrobené morfolologickej aj molekulárnej analýze, ako aj testom na virulenciu, s cieľom zistiť druhové zastúpenie a ekológiu tohto rodu na území Slovenska. Predložený príspevok prináša prehľad predbežných výsledkov výskumu.

Vzácne nálezy húb v roku 2012

Vladimír Kunca, Stanislav Glejdura, Technická univerzita vo Zvolene, Fakulta ekológie a environmentalistiky, Katedra aplikovanej ekológie, T. G. Masaryka 14, 960 53 Zvolen, kunca@tuzvo.sk, glejdura@gmail.com

Aj v roku 2012 sa nám podarilo nájsť niekoľko vzácných druhov húb na území Slovenska. Rozoberáme hlavne ekologické, resp. fenologické aspekty týchto nálezov. Zmienku si okrem menej častých podzemných húb zaslúžia nálezy ako *Melanoleuca verrucipes*, *Lyophyllum paelochroum*, *Hydropus marginellus*, *Leptoporus mollis*, *Rhodocybe mundula*, *Spongipellis spumeus*, *Fomitopsis officinalis* (nová lokalita pre Slovensko), *Ionomidotis irregularis* (3. lokalita na Slovensku), *Endoptychum agaricoides* a *Tricholomella constricta*. Dva druhy z

rodov *Otidea* a *Peziza* sú nové pre Slovensko. [príspevok je súčasťou riešenia projektu VEGA 1/1190/12]

Výbraní zástupcovia korkovkovitých húb (Bankeraceae) na území Liptovskej kotliny

Maroš Peiger, (Technická univerzita vo Zvolene, Fakulta ekológie a enviromentalistiky), Komenského 1483/20, 031 01 Liptovský Mikuláš, peigermaros@gmail.com

Študovali sa jednotlivé makroskopické determináčnne znaky 16 druhov rodov *Hydnellum*, *Sarcodon*, *Phellodon* a *Bankera*, ktoré boli doteraz zaznamenané v Liptovskej kotlině. Skúmali sa a porovnávali aj ekologické podmienky biotopov, v ktorých sa študované druhy vyskytujú.

Hodnotenie morfolologickej variability vybraných zástupcov čelade Geoglossaceae

Nikola Rybáriková, Botanický ústav SAV, Dúbravská 9, 845 23 Bratislava, nikola.rybarikova@savba.sk

Štúdia bola zameraná na sledovanie premenlivosti vnútorných štruktúr v rámci ontogenézy plodníc vybraných taxónov. Výskumu bolo podrobených celkom 16 taxónov čelade Geoglossaceae. Za najvýraznejšie zmeny počas vývinu považujeme zužovanie parafýz (*Geoglossum glabrum*), hneďnutie apikálnej časti parafýz (*Trichoglossum walteri*) a zvyšovanie počtu priehradok vo výtrusoch (*Geoglossum umbratile*). [prezentácia je súčasťou projektu VEGA 2/0062/10]

Rozlišovacie znaky vybraných rôsolovitých húb z územia Slovenska

Pavol Tomka, ul. 1. mája 2044/179, 031 01 Liptovský Mikuláš, palonahuby@centrum.sk

Príspevok prináša pohľad na rozlišovacie makro a mikroznaky niektorých menej známych rôsolovitých húb zbieraných na území Slovenska: *Guepiniopsis estonica*, *Dacrymyces capitatus*, *Dacrymyces tortus*, *Dacrymyces lacrymalis* a *Tremella mycetophiloides*. Pri najznámejšom druhu *Dacrymyces stillatus*, okrem príspevku k ekológii, rozšírení a rozlišovacích mikroznakov oboznamuje o náleze jeho mykoparazita *Occultifur internus*.

Rozšírenie a druhová diverzita rodu *Hygrocybe* na Kysuciach

Milan Zajac, Botanický ústav SAV, Dúbravská 9, 845 23 Bratislava, milan.zajac@savba.sk

Počas výskumu travobylinnej a rašeliniskovej vegetácie v r. 2008-2012 na Horných Kysuciach bolo zistených 22 druhov rodu *Hygrocybe* na 16-tich lokalitách, medzi inými aj vzácné druhy *H. calyptriformis*, *H. citrinovirens*, *H. flavipes*, *H. ingrata*, *H. intermedia* a *H. nitrata*. Podľa hodnotiaceho systému travinných spoločenstiev sa tri lokality ukázali ako medzinárodné významné.

Dvojník tanečnice poľnej

Tanečnicu poľnú (*Marasmius oreades*) pozná asi každý hubár. Tvorí často čarovné kruhy a jej plodnice aj po vyschnutí a opätovnom navlhčení ožívajú. Má nevýraznú hubovú vôňu a je to obľúbená často zbieraná „polievková“ huba.

Na rovnakých stanovištiach môže rásť aj nejedlá a pravdepodobne mierne jedovaná tanečnica úhorová (*Marasmius collinus*). Aj keď zo Slovenska máme zatiaľ iba jediný neoverený nález, treba prípadnej zámene venovať pozornosť. Má totiž podobný vzhľad ako tanečnica poľná, má však nepríjemný pach (ako pestrec), hrubšie lupene a krehký hlúbik (pri tanečnici poľnej je pružný, nelámavý).

Prehľad húb strednej Európy

od Veselého po Holca a Berana (1938 – 2012)

Rudolf Veselý (1884-1966) bol výraznou (a významnou) postavou predvojnovnej československej mykológie. Spolu s Františkom Smotlachom založili r. 1921 Československú mykologickú spoločnosť (ako jeden z prvých takýchto odborných spolkov v Európe). Už r. 1938 vydal síce útlu, ale svojim obsahom rozsiahlu knižku Československé houby⁶. Podávala prehľad makromycétov, a to najmä tých klobúkatých. Po vojne r. 1946 vydal druhý zväzok, v ktorom boli zastúpené aj nelupenate rozličnotvaré huby a ktorý bol tiež ilustrovaný jeho vlastnými perokresbami. V r. 1972 vydali František Kotlaba a Zdeněk Pouzar (vedeckí pracovníci Botanického ústavu Československej akadémie vied) pod názvom Přehled československých hub prepracované vydanie Veselého knižky (s perokresbami Antonína Zezulu). Bolo výrazne rozšírené (424 s.) a zohľadňovalo vtedajšie taxonomické názory. Všetky spomenuté knihy boli inšpiráciou pre autorov súčasnej knihy Přehled hub střední Evropy. Antonín Bielich pre knihu namaloval akvarely 1207 druhov, pričom informácií je v nej o viac ako 2000 druhoch. Určite by nemala chýbať na polici knižnice každého hlbšieho záujemcu o mykológiu.

Jan Holec, Antonín Bielich, Miroslav Beran. 2012. Přehled hub střední Evropy. 624 s. (akvarely: 1207 druhov), Academia, Praha. ISBN 978-80-200-2077-2.

www.academiaknihy.cz.

⁶ 2. vydanie r. 1951

Huby Sarnej skaly v poľskom Tatranskom národnom parku

Vrch Sarnia skala (1377 m n. m.) sa nachádza v západnej časti poľského Tatranského národného parku, severne od slovenských Červených vrchov. Tento vápencový kopec je v nižších partiách pokrytý bučinami, vyššie dominuje smrek a najvyššie sú porasty kosodreviny. Mykologický výskum prebiehal rokoch 1999-2004, tak prieskumom celej oblasti, ako aj cieľným monitoringom na 12 trvalých plochách (po štyri v každom vegetačnom pásme). Celkovo sa zaznamenalo 297 taxónov makromycétov, z toho 39% zistených húb bolo nových pre územie poľských Tatier. Mykosiologickými analýzami sa stanovili lokálne charakteristické druhy, a to 42 druhov pre bukové pásmo, 8 druhov pre smrekové pásmo a 11 druhov pre subalpínske porasty kosodreviny. Ako ukázalo porovnanie s inými lokalitami v Alpách a Západných Karpatoch, podobnú diverzitu húb, charakteristickú pre vysokohorské vápencové stanovištia, má Švajčiarsky národný park a nemecký Národný park Berchtesgaden. Štúdiá bola venovaná pamiatke významného poľského mykológa profesora Władysława Wojewodu(1932-2010).

Anna Ronikier. 2102. Fungi of the Sarnia Skala massif in the Tatra Mountains (Poland), Polish Botanical Studies 28: 1–293. ISBN: 978-83-62975-07-5, ISSN: 0867-0730. Poľská akadémia vied, Botanický ústav A. Szafera, Kraków, www.botany.pl.

Hubám (vrátane lichenizovaných húb) boli venované aj tieto zväzky Polish Botanical Studies:

4. (1992) W. Fałtynowicz, The lichens of Western Pomerania (NW Poland) an ecogeographical study
5. (1993) rozličné články, o. i. aj W. Mułenka A. Chlebického o hubách
6. (1993) Z. Fałtynowicz, A checklist of Polish lichen forming and lichenicolous fungi including parasitic and saprophytic fungi occurring on lichens
7. (1994) T. Majewski, The Laboulbeniales of Poland
17. (2004) B. Krzewicka, The lichen genera *Lasallia* and *Umbilicaria* in the Polish Tatra
18. (2004) W. Wojewoda, Z. Heinrich, Macrofungi of North Korea collected in 1982-1986
22. (2006) K. Falińska, Janusz B. Faliński Festschrift. [hubám je venovaný iba jeden článok A. Bujakiewicz]
23. (2007) P. Czarnota, The lichen genus *Micarea* (Lecanorales, Ascomycota) in Poland
- 26 (2007) K. Vánky, Smut fungi of the Indian Subcontinent
- 27 (2011) B. Krzewicka, A revision of *Verrucaria* s. l. (Verrucariaceae) in Poland

Slovenská mykologická spoločnosť
je vedecká spoločnosť podporovaná Slovenskou akadémiou vied
so sídlom v Botanickom ústave SAV v Bratislave

Poslaním spoločnosti je o. i.

*rozširovať poznatky v oblasti mykologického výskumu,
utvárať predpoklady na optimálny rozvoj mykologického poznania,
prispievať k zvyšovaniu odbornej úrovne svojich členov,
organizovať národné a medzinárodné odborné podujatia.*

Výbor spoločnosti

Predseda: Dr. Pavel Lizoň, CSc. (Botanický ústav SAV, Bratislava;
pavel.lizon@savba.sk)

Podpredseda: Mgr. Viktor Kučera, PhD. (Botanický ústav SAV, Bratislava;
viktor.kucera@savba.sk)

Tajomníčka: Dr. Ivona Kautmanová (Slovenské národné múzeum, Bratislava;
botanika@snm.sk)

Hospodár: Ľudovít Varjú (Bratislava; varju@micronet.sk)

Ostatní členovia výboru:

Radovan Bednár (Bratislava; radino1@yahoo.com)

Dr. Ladislav Hagara, PhD. (Bratislava; irpex@stonline.sk)

Ing. Vincent Kabát (Bratislava; konstrukt@zutom.sk)

Ing. Pavol Škubla, CSc. (Šaľa; pavolskubla@centrum.sk)

navštívte našu WWW stránku www.fungi.sav.sk

Informačný bulletin vydáva Slovenská mykologická spoločnosť (Dúbravská cesta 9, 841 04 Bratislava). Príspevky posielajte na internetovú (botumyko@savba.sk) alebo poštovú adresu spoločnosti. Vydané za finančnej podpory Slovenskej akadémie vied. ISSN 1335-7689. Číslo 40 zostavil a na vydanie pripravil Pavel Lizoň. Náklad 150 ks.